

”Ja sitten tulikin rauha”
”Hevosemme tuli kotiin”

Läheämätön-2 Lainan kirje Laurille
Ei kuorta
Ei päivämäärää, mutta talvisodan päätyttyä.

Lauri A

Olen ja olemme Teille kauhean suudessa kiittollisuuden velassa.
Hevosemme tuli kotiin terveenä ja hyvin voivana, mutta Teistä sen hoitajasta emme ole sen jälkeen kuulleet mitään.

Olen syyllinen tahtomattani. Koitan puollustaa itseäni sillä , että ajattelin liian nopeasti. Olin sairas, kun sain kirjeenne ja vastasin sen heti, mutta en sitä kohta lähettänyt, vaan jätin sen meidän asuntoon päiväksi ja ajattelin, että kuljetan sen postiin illalla, mutta illalla olinkin potilaana sairaalassa ja sitten tulikin rauha, se sai minutkin ajetuksi ylös petiltä. Ajattelimme yhtä ja toista, siitä muun muassa että osoitteet tietysti kohta vaihtuivat, mutta uutta osoitetta ei kuulunut ja päivien humu hautasi minut kokonaan sairaalaan.

Tässä sitä ollaan, kun katson sitä hevosta on se minulle kuin paha omatunto, muistan aina Teidät tuntematon.

Ainoa toivoni on, että saisin kiittää Teitä kädestä pitäen

(läheämätön kirje päättyy tähän)